

Sejr paa Filippinerne.

Mac Arthur sloer Insurgenterne ved San Fernando. Sammensværgelsen opdages. Talrige Skærmydsler. Insurgenterne trækker sig tilbage mod Nord.

Den 9. August modtog Krigsdepartementet Telegram fra General Otis om, at Mac Arthur samme Dags Morgen havde angrebet Insurgenterne.

Mac Arthur stod med 4000 Mand imod en Insurgentør på 6000 Mand ved San Fernando. Angrebet tog sin Begyndelse Kl. 5.15 om Morgenen — og Kl. 10 var Fjenden jaget 5 Mil om Mod Angeles. Egentlig var Angrebet bestemt til d. 7. ds., men paa Grund af Regn maatte det da opgives. Om selve Kampen fortælles der, at vore Tropper rykkede først frem, men paa Grund af Varmen og de foregaaende Dages vaade Vej var Marschen temmelig besværlig. Der blev kæmpet langs den hele lange Front, som vore Tropper holdt, stant der var vanskeligt Terrainforhold.

Sine Steder vadede Tropperne gennem 3 Fods Vand.

De kæmpende Regiment, 9de, 12te, 16de, 17de og 30de regulære Infanteri og 51de Jøva, gik frem i forskellige Højd. Oberst Bell med 30de gik forrest og tog efter en kort Kamp Colonel. Det var lige i Daggrøet. En pansret Jernbanevog, armeret med flere Kanoner gjorde lyst mellem Fjenderne. General Liscones Kompagni gik saa mod Vest, og General Wharton mod Øst. Paa Artilleriiden sporede Fjenden kun svagt, men da Infanteriet rykkede frem, blev hans Støbtning heftig. Men Jøva og 7de Infanteri stormede under Dækning af Jernbanekanonerne — toars over Raismarkterne — løs paa Fjendens Stanser — og han maatte trække sig tilbage. Stort nogle af Kanonerne blev staaende i Dødt, rykkedes der derefter frem i Nordøst og Nordvest, og Kl. 10 Kom 17. Infanteri i Kamp med Fjendens Hovedstyrke — i Retning af Mexico — og samtidig drog vor Hovedstyrke stadig imod Nordøst — og heraf Alfen kunde Mac Arthur sloe tre Mil fra det vigtige Punkt Angeles, hvor Insurgenternes Proviantoplæg laa. Vore Tropper havde da taget San Antonio, og efter at have omgaaet Fjenden ved en Planledningsgænge, tog de ogsaa Calulut — Anden Afdeling naaede ud for Potac.

Vort Tab var kun rings, 5 dræbte og 29 saarede, derimod havde Insurgenterne et Tab af 100 døde og 300 saarede.

Allerede samme Aften opgav Insurgenterne Potac, efterat have sprængt den derværende Krudtsfabrik i Luften — og Mac Arthur kunde saa lade Tropperne udhvile hele næste Dag. Kun foretoges der talrige Recognosceringer. Under Major O'Brien trængte en Afdeling endog helt op til Angeles.

Saa berebte man sig paa at tage Angeles — og det blev det nok. Efter en Recognoscering d. 11. ds. viste det sig, at Insurgenterne vare udenfor Kludvidde, og senere satte de Jib paa Angeles og forlod den — stadig i nordlig Retning. Mac Arthur kontrollerer saaledes nu hele Landet syd for Angeles.

Senere har der fundet talrige Skærmydsler Sted. Saaledes ved San Louis i Jordbogs, og i Søndags ved Oregua — begge Steder slog Garnisonen Angrebet tilbage. Nogle Kanonbaate have ogsaa kæmpet heldigt.

Et Par Træt fra Kampen:

Da 17de Infanteri nærmede sig Calulut, saa den en Gruppe paa omkring 50 Insurgenter udenfor Byen under Fredsflag. Nogle af dem strakte Hænderne i Vejret for at vise, at de ikke havde Vaaben. Kaptajn Hart nærmede sig med en Afdeling, men gik forsigtig til Værts. Da Amerikanerne

var paa 200 Yards Afstand, aabnede Insurgenterne Jib; men Amerikanerne bøjede af og kastede sig ind i et Kvat. Iste en Mand blev saaret. Derpaa sendtes der Insurgenterne en Salve, som bragte dem til at tage Flugten.

Gennem Fanger er der bragt Bud om, at en Officer, hvis Signalement passer paa Major Rockefeller, der for flere Maaneder siden forsvandt, opholder sig som Fange ved Insurgenternes Kvarter. Der er ogsaa kommen Bud fra Lieutenant Gilmore, der blev fanget sammen med 23 Kammerater. Fangerne blive godt behandledes.

Samme Dag, som den omtalte store Kamp fandt Sted, havde man traadt i selve Manila. Der var nemlig opdaget en Sammensværgelse, hvis Maal var at myrde alle amerikanske og europæiske Borgere i byen — og tilfælde Jib paa hele Filippinen. Men allerede i nogen Tid har de amerikanske Mindigheder haft Mistante til den Mængde fredeligt udvænde Filippiner, der søgte ind til Manila og foregaa, at de vilde anerkende Amerikanernes Overhøjhed og tage Fredens Sykler op. Provost-Generalen tog sig for at undersøge, og snart opdagedes det, at det hele var en Sammensværgelse, og at der indsmugledes en Mængde Vaaben til byen.

Lige efter Midnat d. 9. ds. sendtes General Ames med et Kompagni ned til en Cigarfabrik, hvor Sammensværgelsen havde sit Hovedkvarter. Man omringede Huset og arresterede en Del, vistnok Lederne. Andre flygtede bort — over Høstagen. Blandt de arresterede ere flere af Aguinaldos Officerer.

General Otis og Regeringen.

Der har været fort megen og meget forskellig Tale om General Otis' Degtighed eller Udygtighed som Guvernør og Leder af Krigen mod Insurgenterne. Nogle ventede en Stund, at den nye Krigsminister vilde fratage Otis Kommandoen — men dette har langt fra indtraadt. Kun ved man, at General Otis vil af al Magt fremme Krigens Gang, sende flere Tropper og Vaaben — at Krigen kan saa Ende.

Hvor lidet der var i Historien om Otis' Tilbagekaldelse, viser den Omstændighed, at hans Operationsplaner just ere blevne godkendte. Planen angaar det Heltog, som skal iværksættes, saa snart Regntiden ophører.

General Otis vedbliver at vare Generalguvernør over Filippinerne.

Mc Arthur bliver sat i Spidsen for et af de militære Departementer paa Luzon. Det samme gælder General Lawton, saa at disse to talpraktisk skal have det militære Styre over Heltøget; men Overkommandoen vil, som hidtil, blive hos Otis.

En D berettes.

Amerikanske Marineoldater i et Sammenstød med de indspøjede.

Fra Admiral Watson er der til Krigsdepartementet indløben Meddelelse om følgende:

„Nozt, Kaptajnen paa „Manila“, oprettede den 10de Juli et Fyrtaarn ved Kap Melville, Balabac, Filippinerne, og hidsede Flaget med de gældende Honnorer. Ved sin Tilbagekomst den 13de Juli, fandt han 13 væbnede Moroer i Besiddelse af Fyrtaarnet. En Afdeling, som gik i Land under Sekondløjtnant E. L. Bissetts Kommando, mødte Modstand. Intet Tab paa vor Side. En Officer og en menig Soldat af Fjendens Styrke blev dræbt. Diago Monalo, Hoveding for Moroerne, blev dræbt; spv tog sig tilfange; to undveg. Afdelingens Hoveding var meget upopular blandt Befolkningen paa Balabac, fordi de frygtede ham.

Fyret er atter bragt i Orden. „Manila“ har landstaaet en Styrke af Mari-

nepoldater. „Charleston“ er paa Vejen til Balabac. Den vil yde Hjælp, hvis det tiltrænges.

Den Balabac ligger i Sydvest for Den Palawan, som er den vestligste af de filippinske Der. Lyset fra Fyret, som blev oprettet af Kaptajn Nozt, kan sees paa en Afstand af 25 Mil, og det ansees for at være af stor Betydning for Skibsfarten, da det ligger i direkte Linje mellem Singaporer og Straedeolonierne og Derne mod Nord. Den er 22 Mil lang, og ifølge Oplysninger, som er i Krigsdepartementets Besiddelse, har den omtrent 1,100 Indbyggere. Disse Folk er det, som i Admiral Watsons Telegram beskrives som Moroer, et Raad, der anvendes over Beboerne af Zulu-Gruppen. De er Mohamedanere og betragtes som det mest krigsigte Folk i Filippinerne. Hovedstaden, Balabac, har en Befolkning paa 200. Den spanske Regering oprettede en Militærstation her i 1857. Den bestaar af Barakker, et Hospital og en Fæstning. „Manila“ er et Skib, som blev taget fra Spanierne.

Kanal-Projekt.

En Vandvej fra Lake Superior til Missisippi kan godt udføres.

Planen om at bygge en Kanal fra Lake Superior til Missisippi i Louisiana betragtes af de Forenede Staters Autoriteter som gennemførlig, men ikke som paatrædet nødvendigt. Følgende er en kortfattet Omgivelse af de Slutninger, man kan til ved den Underfølgelse, som er foretaget af assisterende Ingeniør John R. Key under Major Sears Rebele:

- 1. At en Kanal fra Lake Superior til Missisippi ved Munningen af St. Croix Floden, 40 Mil fra Minneapolis, med en Breddelse af 80 Fod og en Dybde af 5 Fod godt lader sig udføre.
- 2. At en saadan Kanal vil blive omtrent 210 Mil lang og vil komme til at koste omtrent \$8,012,500.
- 3. At Omkostningen ved dens Vedligeholdelse og Brug vil beløbe sig til omtrent \$350,000 pr. Aar.
- 4. At det som Folge af fire vel udfyrdede og med hinanden konkurrerende Jernbanelinier, som løber parallelt med og i Nærheden af den paatrækte Rute, forbindende de samme kommercielle Endepunkter, og Udbygning til flere Jernbaner inden nogle Aar, at det som Folge af den korte Skibsartsesjøn paa Grund af den lange og strenge Vinter, og som Folge af den længere Rute, og den meget længere Tid, der vil tiltrænges ved Forfærdelsen af Varet, samt at det som Folge af Kanalens Beføstning, som kan opnaaes, ikke kan siges, at Kanalen er paatrædet nødvendigt.

Stats-Nyheder.

Ohio.

Ny King. En Kuldring er dannet i Cincinnati, med en Kapital af 40 Million Dollars. Navnet paa den er Monongahela River Consolidated Coal and Trust Co. Selskabet omfatter 96 af 102 Kulgruber paa Monongahela River samt hele Kultransporten mellem Pittsburg og New Orleans, indbefatter 4000 Kul Barges og 200 Dampskibe. Selskabet vil saa Monopoli paa Pittsburg Kul langs Ohio og Missisippi River med 6 Elevatorer i Cincinnati, New Orleans, Vicksburg, Memphis, Louisville og Baton Rouge.

Kentucky.

Forsøjet Arbejdslosheden. Alle Minejerne i Middleboro Kuldistrikt har meddelt, at de vil forhøje deres Arbejders Løn med 5 Procent fra 1. September. Omtrent 1200 Kulgravere vil nyde godt af dette.

Nebraska.

Stor Brandulykke i Omaha. Ved en Brand, som udbrød i Mercer Chemical Co.'s Bygning Onsdags Aften, blev 4 Brandmand dræbte, og to alvorligt saarede. De tom i Berøring med en elektrisk Traad. En af Brandmændene, Charles A. Hopper, kom sig efter Hjælpen, sprang op og udbrød: „Det fejler mig ikke noget, jeg kan gaa“. Han havde kun gaaet et Par Skridt, saa faldt han om og døde. Staden anslas til \$40,000.

— Måge til dette Aars Avling har man aldrig set før i Nebraska. Alt small grain er i Hus. Af Gødede har Farmerne ariet 50 Millioner Bushels, og det samme Antal Bushels vil de saa tilfammen af Rug, Havre og Byg. Rajsavlingen bliver 300 Millioner Bushels, hvis intet Held nu følger til. Arbejdere har faaet fra \$2. til \$3. pr. Dag. 3 de forløbne Aar har de ikke faaet mere end \$1.50.

Wisconsin.

Lynnedslag. Englebert Jersleys Lade, 6 Mil fra Camp Douglas, blev den 9de ds. ramt af Lynnedslag. To af hans Søner blev dræbt, og man frygter for, at Mrs. Jersley heller ikke vil leve.

Jersley var i Færd med at spænde Hælene fra Vognen, og Mrs. Jersley stod bag ved den. Hendes Mand følte næsten ikke det mindste til Hjælpen. Sønnerne sig var strækkelig forbrandte. De stod paa hver sin Side af Moderen.

— Sporvognsstaten i Eau Claire er endt. Kompagniet har atter antaget 15 af deres gamle Arbejdere, og vil give dem 15 Cents Timen.

— Hagl og stærk Væst gjorde stor Udelæggelse i Cashon den 11te ds. Mange Huse i byen befabigedes, og Tobaksvænglingen, som laa paa Løjrets Vej, ødelæggedes.

— En lille Tornado gik langs Missisippi den 11te ds. og gjorde afsluttelig Stede i Vernon County. Værst synes det at have raftet omkring den lille By Stoddard, 12 Mil Syd for La Crosse, hvor Vind og Hagl ledagesedes af et Stykbrud.

Michigan.

To smaa Jildebrande i Detroit den 9. ds., trævede fire Ofre. 3 Løbet af otte Dage er otte Mennesker døde i Detroit som Folge af uforstigt Omgang med Petroleum. Alle havde hældt Olie paa Kullene i deres Køgeovne for at saa det til at brande hurtigere.

Nord Dakota.

Mangel paa Jararbejdere slages der over i Egnen omkring Grand Forks. Arbejderne forlange \$2 50 om Dagen, og mange Steder forslanger de fra \$3.50 til \$4. Der er ogsaa Mangel paa Haandværkere.

Indiana.

Førløden Dag eksploberede tre Krudtsfabrikker i Indiana tilhørende Etna Powder Co. Karfagen til Eksplosionen var Brand, som begyndte i den ene Fabrik og sprængte sig til de to andre.

Ingen kom til Stede, da der gjordes Alarm saa tidlig, at alle var reddet sig. Eksplosionen var saa voldsom, at den rystede Jorden i Valparaiso, som ligger 15 Mil derfra.

Det Stof, som eksploberede, var Dynamit, som netop var under Fabrikation. Tabet anslaaes til \$5,000.

Colorado.

Jernbaneulykke. Lokomotivføreren og Fyrbøder paa et Passagertog paa Southern Pacific Banen blev holdt ihjel, ved at Lokomotiv og Vogn gik af Sporet nær ved Los Anos, den 8. ds. Tre Passagerere blev haardt saarede, og flere andre fik ubetydelige Kvæstelser. Karfagen til Ulykken var, at et Hjul paa Postvoagnen brækkedes. — 3 Ildes. 6 Brandmand kom til Stede ved en Brand, som udbrød d. 10.

ds. i Star & Owens Restaurant. Ilden spredte sig til en Saloon ved Siden af et Logishus. Alle Bygninger var af Træ og kun to Stager høje. Pludselig faldt et af Tagene ind, og Brandmændene begravedes. Man har haab om, at alle vil komme sig.

Minnesota.

Jernbaneulykke. En af Vognene paa et Passagertog paa Milwaukee Banen kom løs fra Reffen af Toget nær Theilman, Babasha County, gik hen over en Bro 200 Fod lang og 50 Fod høj, styrtede imod en Forbjøning og valedte. Passagererne slap fra det med Skrakken og Hjælpen.

— En forgelig Ulykke hændte Torsdag Aften ved 10 Tiden ved Lake Harriet. Et Selskab bestaaende af 4 Personer var ude at ro. Det var Miss Ida Olsen og Miss Ada Tranengen, begge ansat som Dpvarterster i Rational Hotel, samt Sigurd Rudb og Julius Stein, der arbejder for Strædefirmaet Brown Bros. paa Hennepin Ave., Minneapolis. Lige før de skulde til at ro i Land, skulde der stiftes Søder; men herunder begyndte Vaaden at tage Vand, og før man vidste et Ord deraf, forsvinder Miss Ida Olsen og Sigurd Rudb i Udybet, uden at der var Spor at se efter dem. De to andre klarede sig ved at klynge sig til Vaaden, indtil langt om Lange Hjalp kom til Stede og bragte dem i Land, hvor de straks kom under Lægebehandling og slap ivotrigt fra det med Skrakken.

— Robmand Georg Hoffman paa Jackson St., St. Paul, blev nylig ansat og næsten rodet i Stykker af 3 rasende Bulddogge fra et Hus i Nærheden af hans Bopæl. Hundenes Ejerinde kom til i sidste Øjeblik og frelste ham fra en forfærdelig Død. Hoffman har ubtaget Arrestordre baade mod Hundene og deres Ejer.

Illinois.

Dræbt ved Lynnedslag. Mrs. Josie Linds 14-aarige Datter blev dræbt ved Lynnedslag d. 9. ds. medens hun om Morgenen plukkede Æbler i Haven.

Sidste Nyt.

Udlandet.

Dreyfus-Sagens Slutningsakt.

Den hemmelige Underfølgelse — Oflentlig Vidneforklaring — Dreyfus' ene Advokat, M. xabori studt.

Det forfærdelige er det; det, man ymte om, at Generalstabens Ledere onfandede at gøre med Dreyfus, har en opfanteret Frankmand udført imod den ene af Dreyfus' Advokater, den over hele Verden for sin rammende Veltalenhed og store Kløgt berømte Advokat M. xabori. Da han i Mandags Morges begav sig til Retssalen, blev han bagfra stød af en tarvelig udsende Mand. xabori, der var i Folge med Oberst Piquart og dennes Svoger, segne om. Flere Personer vare Djenvidner til Attentatet, og Morderens Signalement er nøjagtigt opgiivet, men naturligvis er han ikke bleven fangen. Det hedder sig endog, at Politichefen fra Paris tager sig Sagen meget let.

Der blev snart hentet flere Løger til xabori, som var bragt til sin midlertidige Bopæl i Rennes, men Lægerne havde kun ringe Haab om hans Liv, da han oven i Købet nylig har overslaaet en Tjufsv.

Da dette frygtelige Budskab kom til Retssalen, blev det selvsølgelig stor Besigtigelse — en Mængde Journalister have siden gennemstøvet Egnen for om muligt at finde Spor af Morderen. Hidtil dog forgaves.

Det egentlige Ansvaer for Forbrydelsen — hvad enten Morderen naaede sin Henftigt, eller han egentlig havde tiltraent Piquart den dræbende Kugle — som nogle mener — paahviler først den Vande Slyngele i den franke Generalistab, der først om Lørdagen led et valdigt Nederlag i deres Modstand mod Dreyfus' Friløbelse — men dernæst paahviler det den smudstige Pariser-Boulvardpresse, som til enhver Tid og med Anvendelse af de lumpneste Midler har opfindet Paplen imod Dreyfus' able Fortæreller — den Presse, der aldrig vil Sandheden og Retfærdighed.

Men idet vi paa Grund af Blads-mangel maa renoncere paa videre at udvikle, hvad denne aflyselige Forbrydelse kan faa af Indvirkning paa Krigsretens endelige Kæmpe, fra Vidernes frygtløse Erklæring, paa Dreyfus' Fortæreller og paa selve den anklagedes Haab — gaar vi over til kortelig at omtale de vigtige Vidneforklaringer, som ere faldne i Sagen.

Efter det offentlige Røde, vi sidst omtalte, har Krigsretten i 4 Dage gennemstøvet og optaget Forklaringer over den hemmelige Dokumentafdeling. Om dens Resultater i saa Henseende har der — som er sporede — været mange forskellige Gisinger ude, men kun eet isaar vi hidtil, at nemlig Dreyfus' Styld er aldeles ubestv.

I Forbunds genoptoges den offentlige Vidneforklaring, og her forefaldt meget vigtige Begivenheder. Hovedvidnerne vare først og fremmest Generalstabschefen, General Mercier, der var Krigsminister under Casimir-Perier, den Gang Dreyfus blev dømt. Casimir-Perier udtalte sig indgaaende om Sagen; han hørte erklære sig for eller imod Dreyfus; men brængede den af Dreyfus' Jænder saa meget bængtede Omstændigheder, at Kaptajn Lebrun-Menanlt skulde have meddelt ham, (E. P.) den daaerende Præsident, at Dreyfus havde aflagt Tiltsaaelse overfor ham (E. P.).

Han erklærede fremdeles, at der paa den Tid slet ikke var Fare for Krig med Tyskland, hvilket Generalstabslederne have paafaaet for at finde en Grund til, at de hemmelige Dokumenter, hoort paa Dreyfus blev dømt, ikke bleve foreslagte denne og hans daaerende Advokat, M. Demange.

Lige sild imod denne Erklæring udtalte Mercier, at der den Gang var overhængende Fare for Krig, og at Tropperne vare mobiliserede til Grænsen. Da Mercier havde aflagt dette Vidnebyrd — uden at ane, hvad E. P. havde vidnet, rejste E. P. sig op og forlangte at konfronteres med Mercier ved næste Møde.

Flere dramatiske Optrin forefaldt, navnlig da Mercier erklærede, at hvis han kunde indse, at Dreyfus var ustyldig, vilde han sige det. Da sprang Dreyfus op, stillede sig hvoft og bestemt foran Mercier og erklærede: „Dette er, hvad De burde gøre, hvis De gjorde Deres Pligt.“

Hele Auditoriet applauderede, saa Retsformanden maatte erklære, at han vilde lade Salen rydde, hvis man ikke forholdt sig rolig.

Senere paaftaar de Dreyfus'sjendlige Blade, at det var kun de udenlandske Korrespondanter, der applauderede. Vigtigt var Mandags Sæssionen. De to Vidner blev konfronterede og frydsforhørte. 3 Stedet for xabori, der desværre ikke kunde foretage denne Akt, holdt Demange dem til Jiben. Stødt Mercier blev ved sild, fremgik det tilfærdelig af Forhøret, at han bar simpelthen laaet hele den daaerende Mobilisering selv — og han har lojet. E. P. optraaede bestemt, Mercier derimod talte frygtfomt og sagte. Senere blev andre Generaler forhørte; de sagde naturligvis alle som Mercier, at sildt E. P. har erklært, at „Vorsørauet“ er frevet af ham, ansaa de det for frevet af Dreyfus. Haad skulde de arme Mennesker gøre, siden de portout ikke vil Sandheden. Mere næste Gang.